

ततः सदेवराट् देवैर्ऋषिभिः स्तूयमानस्त्रिविष्टपस्थो निष्कल्मषो बभूव ह ब्रह्मवर्ध्यां चतुर्षु स्थानेषु विनिताग्निवनस्पतिगोषु व्यभजदेवमिन्द्रो ब्रह्मतेजः प्रभावोपबृंहि
तः शत्रुवधं कृत्वा स्वस्थानं प्रापितः ॥ ५३ ॥ आकाशगंगागतश्च पुरा भरद्वाजो महर्षिरुपास्य शचीनक्रमान् क्रमता विष्णुनाभ्यासादितः स भरद्वाजेन ससलिलेन
पाणिनोरसिताडितः सलक्षणोरस्कः संवत्तः ॥ ५४ ॥ भृगुणामहर्षिणा शतोऽग्निः सर्वभक्षत्वमुपानीतः ॥ ५५ ॥ अदितिर्वैदेवानामन्नमपचदेतद्भुक्ताऽसुरान्ह
निष्यंतीति तत्र बुधो व्रतचर्या समाप्ता वागच्छददिति चार्वोचद्विक्षां देहीति तत्र देवैः पूर्वमेतत्प्राशंसं नान्येनेत्यदितिर्भिक्षां नानादयः भिक्षाप्रत्याख्यानरुषितेन बुधे
न ब्रह्मभूतेनादितिः शप्ता अदितेरुदरे भविष्यति व्यथा विवस्वतो द्वितीयजन्मन्यडुसंज्ञितस्य अडुमातुरदित्यामारितं समातुं ढो विवस्वानभवच्छाद्रदेवः ॥ ५६ ॥ द
क्षस्य यावैदुहितरः षष्टिरासंस्ताभ्यः कश्यपायत्रयोदश दशधर्माय दशमनवे सप्तविंशतिर्भिमिदवेतासु तुल्यासु नक्षत्राख्यांगतासु सोमो रोहिण्यामभ्यधिकं
प्रीतिमानभूततस्ताः शिष्टाः पत्यर्ह्येष्यवत्यः पितुः समीपंगत्वे ममर्थं शशं सुभगवन्नस्मासु तुल्यप्रभावासु सोमो रोहिणीं प्रत्यधिकं भजतीति सो ब्रवीद्यक्ष्मै नमावि
श्येतेति दक्षशापात् सोमराजानं यक्ष्मा विवेश स यक्ष्मणा विष्टो दक्षमगादक्षश्चैनमब्रवीन्नसमं वर्तयसीति तत्र वर्षयः सोममब्रुवन् क्षीयसे यक्ष्मणा पश्चिमायां दिशि
समुद्रे हिरण्यसरस्तीर्थं तत्र गत्वा आत्मानमभिषेचयस्वेत्यथा गच्छत्सोमस्तत्र हिरण्यसरस्तीर्थं गत्वा चात्मानं पाप्मनो मोक्षयामा
सतत्र चावभासितस्तीर्थे यदा सोमस्तदा प्रभृतिचतीर्थं तत्प्रभासमिति नाम्नाख्यातं बभूव ॥ ५७ ॥ तच्छापादद्यापि क्षीयते सोमोऽमावास्यां तत्स्थः पौर्णमासीमा
त्रेधिष्ठितो मेघलेखा प्रतिच्छन्नं वपुर्दर्शयति मेघसदृशं वर्णमगमत्तदस्य शशलक्ष्मविमलमभवत् ॥ ५८ ॥ स्थूलशिरामहर्षिर्मरोः प्रागुत्तरे दिग्बिभागे तपस्तेपे
ततस्तस्य तपस्तप्यमानस्य सर्वगंधवहः शुचिर्वायुर्वायमानः शरीरमस्य शस्ततपसा तापित शरीरः कृशो वायुनोपवीज्यमानो हृदये परितोषमगमत्तत्र किल त
स्यानिलव्यजनकृतपरितोषस्य सद्यो वनस्पतयः पुष्पशोभां निर्दिशत वत इति स एतान् शशाप न सर्वकालं पुष्पवंतो भविष्यथेति ॥ ५९ ॥